

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm Vlt. Cùm in generali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

ratione officij seu Vicariatus sui, sed opus esse speciali delegatione seu commissione. Alioquin verò ab alijs casibus seu peccatis Episcopo, aut Sedi Apostolicæ non reservatis diocesanos omnes Vicarius Generalis absque speciali mandato absolvere potest, & alijs sacerdotibus absolvendi potestatem conferre: cum sit parochorum Superior ordinarius totius diocesis. Et ita ex probabiliore & in praxi recepta sententia tradit Syl. ver. confessor, l. q. 1. Henriq. lib. 6. c. 13. n. 3. in comment. lit. m.

5. Alij casus sunt, qui quòd graves & ardui sint, Vicario commissi non censentur: Quia in generali commissione non veniunt ea, quæ quis verisimiliter in specie non concederet. Vt sunt diocesis visitare, Synodum congregare, vltimas pias voluntates exequi, &c. de quibus Rebuffus tit. de forma Vicariatus, n. 100. Sbrozjus lib. 2. q. 46. 49. 119. 120.

CAPITVLVM VI.

Cum in generali.

PARAPHRASIS.

Vicarij Generalis potestas non se extendit ad donandum. Quia in generali concessione seu commissione non veniunt ea, quæ quis verisimiliter in specie concessurus non esset. Accedit, quòd neque administrator cum libera constitutus, ordinariè loquendo, donationes facere queat. Sed neque beneficia conferre Generali Vicario concessum est, nisi ea potestas ab Episcopo specialiter commissa fuerit.

SUMMARIUM.

1. In generali officio Vicarij spiritualis non continetur potestas donandi, dispensandi, beneficia conferendi, &c. nisi ei specialiter commissum sit.
2. Per commissionem autem hanc conferendi beneficia non adimit sibi Episcopus conferendi potestatem sed concurrissum Vicario suo.

3. Ceteri beneficij nondum vacantis collatio, aut respectu certa persona committi non potest Vicario.

4. Potest ei committere Episcopus facultatem accipiendi resignationem beneficij determinati, eaque admissa, denuo eidem committere facultatem conferendi: simul autem & coniunctim non potest.

5. Non prohibetur Episcopus ius instituendi aut presentandi ad certum beneficium, cum Capituli sui assensu annectere dignitati, alterius beneficio in persequendum.

6. Si alicui iure debitum sit beneficium in ecclesia, Episcopus mandare potest Vicario, vt in eadem Ecclesia morte aut resignatione vacaturum beneficium Canonico illi conferatur.

7. Si data sit Vicario ab Episcopo facultas beneficiorum resignationes accipiendi, non ideo etiam destituere seu priuare potest beneficiatos.

Nec vice versa data facultate priuandi, etiam resignationes liberas accipere potest: vti nec concessa potestate destituendi, concessa est potestas conferendi, aut vice versa.

8. Canonice electos confirmare, & presentatos instituere potest: non autem ecclesius & alia beneficia vnire, diuidere, vel suppressere absque speciali commissione.

9. In generali officio Vicarij non comprehenditur potestas dispensandi in votis, iuramentis, legibus, in quibus concessum est Episcopo dispensare, nisi ipsi in ius generali officio Vicariatus eam annectat, aut Vicarius sciente & tolerante Episcopo dispense in casibus frequenter occurrentibus.

10. Episcopus potest Vicario suo committere potestatem dispensandi in casibus sibi ratione dignitatis sua à Sede Apostolica generaliter commissis.

11. Causam item sibi à Sede Apostolica delegatam eidem suo Vicario subdelegare potest.

12. Si Episcopus Vicario suo generalem fa-

Eccc 2 contra-

cultatem det expediendi omnia que potestatis sua sunt, seu plenam omnia expediendi facultatem, excepta beneficiorum collatione, hac formulâ censentur reliqua specialia comprehendendi.

15. *Si eidem det facultatem plenam & liberam expediendi omnia, qua ipse facere potest, nō comprehenduntur ea, qua specialem delegationem desiderant: sufficit tamen, si unum speciale ex primatur, ut per id ad alia extensio fiat.*

NOTANDUM I. Licet Vicarius Generalis cum ordinaria iurisdictione constitutus sit, non tamen ea præstare potest, quæ vel suapte natura, vel ex iuris dispositione specialem commissionem desiderant. Vti sunt donare, dispensationes, aliasque meras gratias facere, beneficia conferre, dimissorias dare, &c. Ratio est: quia officium Vicarij Generalis in subsidium Episcopi institutum est propter quandam necessitatem: ideo ea sine speciali commissione præstare non potest, quæ ad liberalitatem, aut qualemcumque alienationem spectant.

Quædam autem horum in specie explicabimus. Primò: In generali officio, seu iurisdictione Vicarij non comprehenditur beneficiorum collatio. Potest tamen conferendi potestas ei specialiter committi. Quod tamen non ita intelligendum est, quasi per hanc commissionem Episcopus sibi adimat conferendi potestatem. Quin potius Episcopus tunc concurrat cum Vicario suo: imò si non constet, vter priùs contulerit, præferenda est collatio Episcopi, tanquam ampliore potestate habentis; sicuti simili ratione de Papa dicitur comparatione inferiorum in c. dudum, 14. §. nos igitur, de præb. in 6. Et docent. DD. apud Sbroz. lib. 2. q. 93. 94.

Deinde non ita intelligendum est, quasi Episcopus, seu inferior Papæ, Vicario committere possit potestatem conferendi certum beneficium, antequam vacet, sed tantum generalem facultatem conferendi, quæ alioquin ipsi ratione Vicariatus non competeret, specialiter concedere, vti docent

DD. in c. constitutus, 11. de concess. prebendæ, Gl. recepta in c. deliberatione, §. prohibemus, ver. cuiusque, de offic. legati, in 6. Rebuffus tit. de Vicarijs Episcoporum, n. 15, vbi generalè regulâ tradit: quòd Episcopus non possit Vicario generali collationem committere sine respectu certæ personæ: sive respectu certæ personæ: v. g. Titio conferas beneficium in hac Ecclesia vacaturum, siue per mortem siue per resignationem. Tum quia talibus commissionibus præbetur occasio modis inconcessis aperiendi viam beneficijs vacaturis, siue, vt clarius dicam, periculum est, ne modis illicitis, videl. mortis machinatione, aut resignaturi circumventionem, vacatio beneficij procuretur, contra prohibitionem c. 2. de concess. præb. Tum quia per huiusmodi commissiones determinatas inducuntur beneficiorum reservationes, vel expectatiuæ, quæ odiosæ sunt, & Episcopis non concessæ, secundum Gl. in c. cum dilectus, 27. ver. quempiam præsentare, de iure patronatus, & videri potest Trident. sess. 24. c. 19. de reform.

Sed limitari debet hæc doctrina primò: Quòd Vicario generali conferri possit potestas conferendi beneficia restricta ad certum locum, seu partem diocesis, modò ibi plura beneficia existant, sicuti tradit Rebuffus n. 24. Sbroz. lib. 1. q. 53. n. 5. post Gl. et. §. prohibemus, ver. cuiusque. Data opera loquor de Vicario generali. Nam alteri neque in specie, nec in genere vacatura beneficia conferendi potestatem Episcopus, alijsue præter Papam ordinarius committere potest, vti colligitur ex cit. §. prohibemus, un. Gl. ver. prohibemus, & tradit alia Gl. in c. statutum, 3. ver. id canonicè, de præb. in 6. Abb. in c. constitutus, n. 5. de concess. præb. Rebuffus tit. de forma Vicariatus n. 6. & alij plerique apud Sbrozium lib. 1. q. 52. n. 2.

Limitatur secundò: Quòd Episcopus committere possit Vicario facultatem accipiendi resignationem beneficij determinati; eaque admissa, eidem committere facultatem conferendi, sicuti tradit Gl. communiter recepta in cit. §. prohibemus, ver. cuiusque. Nam hoc casu Episcopus non committit collationem

nem beneficij vacaturi, sed vacantis. Sed simul ac coniunctim potestatem resignationem accipiendi, ac conferendi beneficij certis, committi non posse, plerique docent, vti videre est apud Abb. cit. n. 5. Sbrozium cit. q. 52. n. 25.

5 Limitatur tertio: Quod Episcopus non prohibetur ius instituendi, aut presentandi ad certum beneficium cum Capituli sui assensu annexere dignitati, alteriue beneficio in perpetuum: cum hæc nō sit commissio seu delegatio, sed transeat in potestatem ordinariam. Atque ita notauit Rebuffus tit. de Vicarijs Episc. n. 27. ex c. 3. de Eccles. ædific.

6 Limitandum videtur quartò: Si alicui iure debitum sit beneficium in Ecclesia, quia v. g. canoniam siue præbendam consecutus fuit, quod Episcopus Vicario mandare possit, vt in tali Ecclesia vacaturum beneficium, cum commodè fieri potest, eidem conferatur. Quia sicuti conditiones, quæ de iure insunt, in pactum deduci possunt, iuxta l. 3. ff. de rebus creditis; ita etiam quod de iure faciendum est, vt fiat, mandari, seu committi potest. Vide quæ dixi lib. 4. tr. 2. c. 10. n. 2.

Ampliari autem debet tradita doctrina: Quæ de collatione beneficiorum dicta sunt, simili ratione locum habere in presentatione; cum & hæc liberalis gratia, ac veluti donatio sit. Imò concessa Vicario potestate conferendi beneficia, non ideo censetur concessa facultas presentandi, nec eligendi. Quia à diuersis non fit illatio, conferre autem & presentare diuersa sunt, c. cum in illis, 16. de præb. in 6. & docet Rochus de iure patron. ver. honorificum, n. 25. Garcias p. 7. c. 8. n. 83. Sed neque concessa Vicario facultate beneficia conferendi, resignationes accipere potest, seu absolutas, seu causâ permutationis, vti ex communi Zabari. in Clem. vn. de rerum permutation. Flamin. Parisius de benefic. resign. lib. 7. q. 24. n. 15. Sbrozium lib. 2. q. 71. Multò minus concessa Vicario potestate resignationes accipiendi, beneficia conferre potest, quia conferre plus est, quàm resignationes accipere, vti docet Flamin. cit. q. 24. n. 8. 17. Nam Capitulum v. g. sede vacante beneficiorum resignationes accipere, sed nō conferre pot-

est, quæ liberæ collationis sunt ad Episcopum spectantis. Ergo multò minùs Vicarius: quandoquidem Capitulum sede vacante maiorem potestatem exercet, quàm Vicarius Episcopi possit, absque specialibus ei factis commissionibus. Si tamen commissâ sit Vicario potestas resignationes accipiendi causâ permutationis, quod possit etiam conferre; cum collatio non sit libera, tradit Dominic. e. vlt. hoc tit. in fin. vti docet Flamin. Præterea si data sit Vicario facultas resignationes accipiendi, non tamen potest destituere, seu priuare beneficiatos: cum id maioris potestatis sit. Sed neque vice versa, data potestate priuandi, resignationes accipere potest: cum à diuersis non fiat illatio, teste Flamin. n. 19. Quod si Vicario data sit potestas destituendi, non ideo conferre potest: sicuti nec vice versa concessa potestate conferendi, venit potestas destituendi. Tamen enim hæc fermè coniuncta sint in potestate ordinaria, non tamen in delegata seu commissa: cum hæc dependeat à voluntate committentis. Denique si data sit Vicario facultas conferendi omnia beneficia ad collationem Episcopi spectantia, tamen conferre non potest ea, quæ Episcopus confert iure speciali seu deuoluto, vti docet Rebuff. in forma vicariatus n. 98. Flamin. de resign. benefic. lib. 1. q. 24. n. 64.

Veruntamen, cum Vicarius ratione officij generatim commissi expedire possit ea, quæ iustitiæ ac necessitatis sunt, ideo canonicè electos confirmare, & à patronis presentatos instituere potest, absque speciali commissione, arg. c. ex frequentibus, de instit. & docet Gl. hic ver. non possunt, Ioan. Andr. n. 2. Ancharanus in fine, Bertachinus de Episc. lib. 4. p. 7. q. 16. Sbrozium lib. 2. q. 70. & 111. Garcias cit. c. 8. n. 84. Flamin. lib. 7. q. 24. n. 27. & dixi lib. 4. tr. 2. c. 10. n. 6. quâuis contrarium sentiat Rebuff. in forma vicariatus, n. 126. Sed Ecclesias aut beneficia vnire, diuidere, aut omnino suppressere, Vicarijs concessum non est, absque delegatione speciali: cum hæc causæ inter arduas numerentur.

Secundò: In generali officio Vicarij spiritua-

ritualis non comprehenditur potestas dispensandi in votis, in iuramentis, in legibus, quibus concessum est Episcopo dispensare. Ita ex communi Rebuffus in forma vicariatus, n. 44. Gutierrez lib. 1. canon. qq. c. 19. n. 15. Sanchez lib. 2. de matrim. disp. 40. n. 12. Quia dispensatio est species quædam gratiæ, ac remissionis, quæ in generali commissione Vicariatus non comprehenditur. Accedit quod dispensatio æquiparatur restitutioni in integrum, quæ in generali mandato, aut commissione non continetur, l. illud, 25. §. si talis, ff. de minoribus.

Limitari debet primò: Nisi ipsum ius Vicario generali dispensandi potestatem committat. Ita probabiliter docent non pauci DD. inter quos Gutierrez l. c. Sbrozcius lib. 2. q. 101. Sanchez lib. 3. disp. 7. n. 10. contra Henricq. lib. 11. c. 5. n. 5. Garciam p. 7. c. 8. n. 60. Quod Vicarius ex officio suo ob causam iustam dispensare possit circa matrimonij denuntiationes. Quia in Concil. Trident. sess. 24. c. 1. de reform. matrim. talis dispensandi potestas Ordinario committitur: Nomine autem Ordinarij etiam Vicarius intelligi debet, vti ex communi docet Flamin. Parisius de resign. benefic. lib. 3. q. 11. n. 22. Imò etiam nomine Episcopi, aut diocesani: vt in casu Trident. sess. 23. c. 15. de reform. vbi de approbatione Confessariorum, quam à Vicario etiam fieri posse probabiliter docet Suarez tom. 4. disp. 28. sect. 5. Item in casu Trid. sess. 25. c. 3. de reform. vbi agitur de excommunicatione, quæ intentari solet ad inuentorum restitutionem faciendam, licet dicatur à solis Episcopis promulgandam non esse, tamen eo nomine etiam Vicarium comprehendit, docent multi apud Sanchez lib. 3. de matrim. disp. 29. num. 16. Garciam p. 5. q. 8. num. 94. Nihilominus verò poterit Episcopus eiusmodi facultatem v. g. dispensandi in renuntiationibus, approbandi Confessarios, sibi ipsi referuare, vti ex communi docent Gutierrez cit. n. 15. Sanchez supra cit. disp. 7. n. 10. Sbrozcius lib. 2. q. 112. n. 6. Cùm enim Episcopus generalem Vicarium pro voluntate sua instituat, & amoueat; ideo vel amplam, vel restrictam potestatem ei conferre,

aut semel datam extendere, aut restringere non prohibetur, vti ex recepta doctrina tradit etiam Piascius in praxi Episcopali, p. 2. c. 4. n. 12. Garcias p. 5. c. 8. n. 89. Agitur, an Vicarius in matrimonij denuntiationibus dispensare possit, ex mente cuiusque Episcopi & Ecclesiæ consuetudine colligi debet.

Limitatur secundò: Nisi Vicarius generalis, sciente & tolerante Episcopo, dispense in casibus frequenter occurrentibus v. g. circa ieiunia, festa, & similia. Nam vbi dioceses amplæ sunt, & negotia multa, difficile est talia omnia ad Episcopum referri: Idemque sentiendum, si Episcopus absens sit, aut in Ecclesia Cathedrali, vbi frequentior populus est, non resideat. Quamuis enim absentia Episcopi maiorem Vicario potestatem non tribuat, per se loquendo, vti notauit Sbrozcius lib. 2. q. 30. n. 16. consuetudo tamen, & antecedentium Vicariorum praxis interdum ostendit, Episcopum contentum esse, ideoque tacite committere tantam potestatem. Imò si Episcopus valde remotus sit, vt consuli & responsum haberi non possit, quodammodo necessariâ ac debita est Vicario aliqua dispensandi potestas, arg. c. 3. §. Episcopo, de tempor. ordinat. in 6.

Restant qq. aliquæ, PRIMA: Vtrum Episcopus Vicario suo committere possit potestatem dispensandi in casibus sibi à Sede Apostolica commissis, aut concessis? Respondeo & dico I. Posse, si generalis commissio seu delegatio à Sede Apostolica, vel Concilio generali facta sit Episcopis ratione dignitatis suæ, v. g. dispensandi in omnibus irregularitatibus & suspensionibus ex delicto occulto prouenientibus, excepto casu homicidij voluntarij, sess. 24. Trident. c. 6. de reform. Quia talis potestas per generalem commissionem facta dignitati Episcopali transit in ordinariam: consequenter alteri committi potest.

Dico II. Etsi Episcopus Vicario suo commiserit dispensandi facultatem in casibus Episcopalibus, eâ tamen commissione non comprehenduntur casus à Sede Apostolica etiam generaliter delegati Episcopali dignitati; nisi aliquid addatur, ex quo colligi possit,

fit, mentem Episcopi esse committere omnem suam potestatem quatenus delegabilis est. Ita docet Rebuffus in forma Vicariatus, n. 46. Idemque sentiendum erit de casibus Papalibus, qui per accidens ad Episcopum deuoluuntur ob difficultatem adeundi Papam, ut colligitur ex ijs, quæ docet Sanchez lib. 2. disp. 40.

11 Dico III. Episcopus causam à Sede Apostolica sibi delegatam generali Vicario subdelegare potest. Ita DD. communiter, ex c. 3. de offic. delegati.

Sed limitatur primò: Sinudum ministerium, seu executio, sine causæ cognitione mandata sit, ea subdelegari non potest, c. ult. §. ceterum, de offic. delegati.

Secundò: Si personæ delegati industriam specialiter electam esse, vel ex adiunctis, vel ex causæ arduitate cognosci possit, cit. c. ult. §. is autem. Nihilominus hoc casu articulus aliquis causæ v. g. testium examen, alteri committi potest, ut docet Felinus in c. si pro debilitate, n. 4. de offic. delegati, Sbrozjus lib. 2. q. 43. n. 31.

Limitatur tertio: Quòd Episcopus, vel alius Sedis Apostolicæ delegatus causas sibi commissas, ordinariè loquendo, subdelegare possit, non item in futurum committendas. Quia non potest aliquis iurisdictionem alteri committere, quam non habet, ut notat Felinus cit. c. ult. n. 8. Sbrozjus cit. q. 34. num. 6.

ALTERA. Si Episcopus Vicario committat generalem potestatem ad omnia expedienda, excepta beneficiorum collatione, vtrum reliqua, quæ specialem delegationem desiderant, expedire possit, v. g. dispensare, absoluerè à casibus Episcopali dignitati specialiter commissis, Affirmat Domin. de Geminiano in c. 2. hoc tit. Euerardus loco 9. ab except. ad regulam, & alij apud Couar. 2. resol. c. 5. n. 9. Quia exceptio apposta regule vniuersali, eam confirmat in alijs. Contrarium docet Ancharanus in cit. c. 2. ver. quæro Episcopus, & alij apud Sbrozium lib. 1. q. 65. num. 13. Quia exceptio rei quæ sub regula non comprehenditur, non debet esse ampliatiua, sed

diminutiua; cum itaque secundum iuris dispositionem collatio beneficiorum in generali mandato non comprehendatur, ideo exceptio illa non videtur apposta ad comprehensionem reliquorum specialium, sed solum ad significandam diminutionem, adeòque supplet particulam aduersatiuam, ut sensus sit: Quòd Vicarius omnia exercere possit, quæ iure ordinario ad eius officium spectant, sed beneficia conferre nõ possit. Atque hæc sententia magis placet, ea tamen declaratione, quam adhibet Garcias cit. c. 8. n. 79. Si Episcopus omnia, quæ potestatis suæ sunt, Vicario committat, absque beneficiorum collatione, hac commissionis formula reliqua specialia comprehendit. Cum enim collatio beneficiorum contineatur in regula seu propositione vniuersali, ideo eius exceptio alia eiusdem generis confirmare censetur, sicut etiam docet Gl. in c. 2. ver. committantur, hoc lib. & tit.

TERTIA. Si Episcopus Vicario generalem facultatem det expediendi omnia, quæ potestatis suæ sunt, siue quæ ipse facere potest, seu plenam & liberam det expediendi omnia facultatem, vtrum comprehensa censeantur ea, quæ specialem delegationem requirunt, ut beneficiorum collatio, dispensatio, &c. Responsio est negatiua ex communi DD. sententia apud Couar. 1. resol. c. 6. n. 3. ver. sextò, Sbroz lib. 1. q. 66. n. 5. quæ sumitur ex c. qui ad agendum, 4. de Procurat. in 6. ex quo regulam colligunt DD. Quòd specialia non censeantur commissa, aut mandata, nisi exprimantur. Sufficit tamen, si vnum speciale exprimatur, & per id ad alia extensio fiat. Exempli causa: Committimus tibi in spiritibus Vicario generali facultatem dispensandi, & alia specialem commissionem postulantia; nam ex vi talis commissionis poterit Vicarius alia, quæ vel minora, vel quæ æqualia sunt expressis, non item maiora expedire, secundum doctrinam Baldi communiter receptam in l. aliquando, n. 8. q. 15. ff. de officio Proconsulis, quam explicauit in c. sedes, 15. not. 4. de rescript. vbi tamen annotauit, ante omnia attendendum esse ad intentionem committ-

mittentis : cū hęc iuris p̄sumptiones sint, quibus locus non est, si de contraria veritate constet.

QVARTA. Quę Episcopus Vicario suo specialia, seu in generali & ordinaria Vicariatus potestate non comprehensa committit, pertinentne ad iurisdictionem eius ordinariam, an delegatam? Interest autem id scire, quia si ad delegatam iurisdictionem spectant, ab eius sentētia appellari potest ad Episcopum; Et mortuo, vel deposito Episcopo, non extinguitur iurisdictione Vicarij, si causa cōpta sit: Secū autem dicendum, si ordinarię iurisdictionis censeantur. Resp. cum Sbrozio lib. 2. q. 55. Garcia p. 5. c. 8. n. 41. Sanchez lib. 3. disp. 29. n. 8. Si ea quę specialia sunt vel initio commissionis generalis Vicariatus officio annectantur, vel postea tanquam Vicario Generali, seu intuitu Vicariatus committantur, in ordinariam iurisdictionem transire censebuntur: quia accessorium sequitur naturam principalis. Sin autem Vicario quę specialia sunt, seorsim & non intuitu, aut sub nomine Vicariatus committentur, pertinebunt ad delegatam.

TITVLVS XXIX. DE OFFICIO ET POTESTATE IUDICIS DELEGATI.

Um superioribus Titulis dictum sit de Ecclesię Ministris, qui principaliter ad diuina tractanda instituuntur, sequitur, vt de ijs agatur, qui ad causas externas iudiciales destinati sunt: Et primò de Iudice delegato, seu extraordinario, postea de ordinario: eò quòd delegatus à Principe maior, ac dignior sit alijs ordinarijs iudicibus, quibus in causa sibi delegata impetare potest, c. sanè 11. hoc tit. Videri potest Franc. Coscius.

Pro Tituli autem huius declaratione duo quęri possunt: I. Quomodo differant officium, & potestas. Alterum Quis sit Iudex delegatus. Ad 1. resp. Sub hoc tit. tractari, quidnam Iudex delegatus p̄stare obligatus sit, & quidnam p̄stare possit. Nam alia sunt quę possumus, alia verò quę etiam facere debemus. Hęc officij dicuntur, illa potestatis. Hanc interpretationem innuit Abbas in rubr. & traditur à Bartol. Cartagena ead. rubr. obser. 2. Aliam affert Felinus in rubrica ex Ioan. Andrea; Quòd officij significet ipsam actum secundum seu exercitium;

potestas autem sit in habitu, seu in actu primo.

Ad alterum resp. Delegare significat, alterum in locum suum sufficere. videl. Vt si Titius, qui meus debitor est, debitorem suum Caium substituatur, vt pro ipso mihi soluat, dicitur is debitor delegatus à Titio, l. Si Titius, 33. ff. de nouationibus. Itaque Iudex delegatus (qui extraordinarius appellatur c. de cetero, de transactionibus) est, cui causa iudicialis concessa est, alterius vice, & auctoritate cognoscenda, ita vt iurisdictionem habeat deriuatam à committentis iurisdictione. Ita fermè definit Hostiensis hic, & sumitur ex l. 1. §. Qui mandatam, ff. de officio eius, cui mandata est iurisdictione. Atque in eo differt à Iudice ordinario, quòd is propriam iurisdictionem habere censeatur, ideoque suo iure causas cognoscere, ac definire possit. l. more, 5. iun. Gl. ver. suo iure, ff. de iurisdictione. Iudex autem delegatus non suo iure, sed alieno vtitur, cit. §. Qui mandatam. Solum mouet difficultatem; quòd Vicarius Generalis seu Officialis Episcopi iurisdictionem ordinariam habere dicatur, & tamen pro-